

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červen 2017

Liturgie pro nejmenší

Sestřičky Cyrilometodějky pro děti chystají nejen katecheze, ale i Májové pobožnosti. *foto: Katka Pilerová*

Snad každý, kdo pravidelně chodí na nedělní „devátou“, postřehl, že se po evangeliu kostel nápadně zklidní a brebentící drobotina mizí do sakristie. Děje se tak už od adventu loňského roku, kdy se sestry Cyrilometodějky ujaly katechezí pro malé děti. A jak taková katecheze probíhá? Všech zhruba čtyřicet dětí si posedá na zem v místnosti vedle farní kanceláře. Pak začíná divadýlko, ve kterém sestra Edita nebo někdo z jejich spolupracovníků zahraje s pomocí maňásků dětem příběh, který se váže k evangeliu. O páté neděli velikonoční příběh rozvinul Ježíšův výrok o tom, že je Cesta. Maňásci Lenka a Pepa se svými rodiči, jejichž roli se ujaly vybrané děti, se vydali na výlet na hrad. „Jak šli, objevili zanedbanou cestu. Tu pak přišli uklidit. Nakonec nám maňásek Andělín vysvětlil, že nám Pán Ježíš uklidil smetlí z cesty do nebe,“ vypráví divačka Anička.

Následně se děti vrací zpět do kostela na průvod s dary. „Je to uděláno tak, aby něco neslo každé dítě. Ve velikonoční době přináší

srdíčka pro vzkříšeného Ježíše, v době postní to byly křížky na Golgotu, v mezidobí perly, protože Boží království je jako vzácná perla, a v době vánoční figurky do betlému,“ přibližuje filosofii s. Edita. Po mši si děti také přicházejí pro samolepku do sešitku s obrázkem a doma si tak připomenou příběh, který v katechezi viděly.

Nedělní katecheze pro děti připravuje sestra Edita podle metodiky, kterou vytvořilo Centrum pro katechezi Arcibiskupství olomouckého. To také vydalo sešitky, do kterých si děti lepí již zmíněné obrázky. „Příběhy si upravují podle sebe. Nejčastěji jsou aktéry děti Pepa a Lenka a jejich pes Flíček. Zároveň to musí celé odpovídat veršičku a obrázek v sešitku a samozřejmě danému evangeliu,“ říká sestra Edita.

Výjimečná katecheze byla i na Květnou neděli, kdy děti opustily kostel už před zpívanými pašijemi a místo nich zhlédly pašijový příběh, který pro ně secvičily děti z Misijního klubka a Mariánské družiny. Nápad ztvárnit pro děti pašijový příběh vznikl po křížové cestě ve škole, kde děti dělaly živé obrazy u každého zastavení.

Nedělní katecheze si krom sestry Edity vyzkoušeli i další farníci. „Kdo si to zkusil, chce znova,“ říká Edita. „Já se na každé setkání s dětmi velmi těším,“ dodává s úsměvem.

=hk=

Děti si po týdnu předávají putovního Milánka – plyšový polštář ve tvaru srdce s ručičkami, kterého pak doma mají učit objímat a hladit další členy rodiny. *foto: hk*

Slovo úvodem

Milí farníci,

jak jistě víte, první týden v květnu jsem strávil v Izraeli. Jsem moc rád, že jsem se konečně do Svaté země dostal, a byl jsem mile překvapen, kolik krásných míst se tam nachází. Obdivoval jsem nejen krásnou a rozmanitou krajinu, ale i mnoho přírodních či historických památek. A samozřejmě tím hlavním byla návštěva míst, na kterých působil Pán Ježíš, apoštolové či další biblické osobnosti.

Co se týče duchovních zážitků, tak se přiznám, že mě příliš neoslovila hlavní poutní místa: Chrám Božího hrobu v Jeruzalémě, ani Bazilika Narození Páně v Betlémě, protože v obou chrámech bylo tolik lidí (spíše turistů než poutníků), že se člověk ani nemohl moc soustředit na modlitbu a o spočinutí v tichu si mohl nechat jen zdát. Mnohem více mě duchovně oslovila místa, kde se člověk mohl ztišit a rozjímat nad událostmi s daným místem spojenými. Takže se mi velmi líbilo na hoře Tábor, Karmel, v Kafarnau, Ain Karim...

Místem, které mě duchovně asi nejvíce „nabilo“, byla (pro mě do té doby neznámá) Tabgha – místo, které je spojené se dvěma důležitými událostmi: zázračným rozmnožením chlebě (Mk 6,30–46) a Ježíšovým zjevením učedníkům po vzkříšení (J 21,1–24). Právě na tomto místě se Ježíš třikrát zeptal Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ A já jsem vnímal, že i mě se ptá: „Pepo, miluješ mě?“

Bylo mi jasné, že mi Ježíš neklade tuto otázku proto, aby se dozvěděl odpověď, ale abych já si uvědomil, jak na tom jsem, abych se zamyslel nad svým vztahem k němu. Tato otázka mě pak vedla k otázkám dalším: „A jak se projevuje tvoje láska vůči mně ve tvém životě, ve tvých vztazích k druhým, v tom, jak využíváš svůj čas? Co je tvou hlavní motivací pro konání dobrých skutků či pro modlitbu?“

Otázka „Pepo, miluješ mě?“ mě pak provázela po zbytek pobytu v Izraeli a vracím se k ní i v těchto dnech.

o. Josef Novotný

Stalo se

Během nepřítomnosti o. Josefa (30. 4. – 8. 5.), který se vydal na pouť do Svaté země, u nás zastupovali: P. Slouk (ne večer), P. Kotvrda (po), P. Kafka (út), P. Rašovský (st a čt) a P. David Ambrož (pá-po). O. Martin v tomto termínu zahájil rehabilitaci po úspěšné operaci ramene poutí do Lurd.

~

Smíšený sbor Kantilena přednesl koncert duchovní hudby v úterý 2. května.

~

V předvečer stého výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, které se událo 13. května 1917, naše farnost prožila Fatimský den.

~

V rámci Dne pro rodiny se v sobotu 13. května u nás konala duchovní obnova. Vedl ji P. Josef Čunek SJ.

~

Večer chval měli naši farníci možnost prožít po mši sv. v neděli 14. 5., kdy k nám zavítala Schola brněnské mládeže.

Pokřtěni byli:

14. 5. Michaela Simona Ingrová
27. 5. Dominik Bakeš

Pout' se seniory

U otce Pavla Šenkyříka ve Velkém Meziříčí

foto: pan Bílek

Druhou květnovou sobotu se začalo prostranství před naším kostelem plnit (nejen) seniory, kteří v rámci pravidelného měsíčního setkávání jeli na pouť. Po krátkém úvodu a domluvě na cestu už jen zbývalo rozdělit se do aut a mohli jsme vyrazit.

První zastávkou byl Křižanov, poutní místo svaté Zdislavy. Hned po příjezdu se nás ujala paní Nila Vodičková, iniciátorka výstavby památníku, stojícím na hlavním náměstí, se sochou svaté Zdislavy, kterou vytvořil renomovaný sochař Otmar Oliva. Zdislava, patronka rodin, je známa svou dobrotou a péčí o chudé. I proto je ztvárněna se zlatým srdcem v ruce.

Z Křižanova už je to kousek do Velkého Meziříčí, kde

je nyní děkanem náš bývalý farář, o. Pavel Šenkyřík. Ten už nás nedočkavě vyhlížel z okna, a jakmile spatřil první auto, vydal se nám vstříc. Protože jsme nikam nespěchali, byl čas na posezení,

povykládání a občerstvení a následně i prohlídku farního kostela.

Pak už se čas nachevil a s ním i náš odjezd zpátky domů. Pout' to byla velmi pěkná. Zatímco v Brně pršelo a bouřilo, my si užívali krásného počasí a vstřebávali plno zážitků.

Co nesmím zapomenout, je velké pozdravení od o. Pavla. Moc na nás všechny vzpomíná a modlí se za nás.

=mš=

Svatá Zdislava *foto: mš*

Setkání ministrantů v Olomouci

Na doporučení otce Josefa jsme s mladšími ministranty tentokrát vyzkoušeli poněkud jiná výlet, než na jaký jsme s klukama zvyklí. Jeli jsme totiž na diecézní setkání ministrantů v Olomouci. Toto setkání se právě pro naši diecézi uskutečňuje jednou za tři roky a účastní se ho okolo 800 mladých ministrantů. Naše cesta začala ráno okolo 7. hodiny, kdy jsme od Ústředního hřbitova vyjžděli autobusem, který byl naprosto přeplněný ministranty z nejrůznějších farností. Zvláštností bylo, že tenhle autobus řídil jeden farář z okolí Brna, takže jsme jistě byli v dobrých rukou. Zhruba po hodině a půl cesty jsme dorazili do Olomouce a pěšky jsme se všichni přesunuli do nedalekého olomouckého kněžského semináře, kde se celý program uskutečnil. Nejprve byli kluci rozřazeni do skupin podle věku

Augustinští „kluci od oltáře“ na ministrantském dni *foto: Ondřej Piler*

a každá skupina reprezentovala nějaký národ – jedni byli Římané, někteří Galatáné, jiní zase Filipáné. A celý program navíc provázelo téma: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.“ Program tedy začal vědomostní částí vedenou bohoslovci ze semináře, ve které se kluci učili právě něco o tom daném národu.

Poté následovala mše, na kterou jsme se přesunuli do kostela Panny Marie Sněžné a mši celebroidal biskup Vojtěch Cikrle. Když jsme se vrátili zpět, bohoslovci nás provázeli po semináři a ukazovali nám, jak zde žijí, až jsme nakonec došli do jídelny, kde nás čekal guláš k obědu. Po obědě jsme začali další část programu v Bezručových sadech. Zde kluci soutěžili a plnili nejrůznější úkoly, tematicky spjaté s dary Ducha Svatého. I při těchto soutěžích kluci reprezentovali své národy a soutěžili mezi sebou. Na konci dne, po soutěžích, bylo vyhlášeno celkové umístění jednotlivých skupin a naši ministranti úspěšně obsadili 2. a 3. místo v nejmladší kategorii! Tento výlet byl pro nás takový krok do neznáma, jelikož jsme úplně nevěděli, do čeho jdeme, ale výlet se rozhodně podařil a moc jsme si ho užili.

Vít Sapák

Představujeme členy našeho farního společenství: Alice Kallabová

V dnešním čísle bych vám ráda představila naši milou farnici a zároveň důležitého a velmi skromného člověka, který se stará, aby v kostele svatého Augustina vše správně fungovalo, paní Alici Kallabovou.

1. Jak dlouho pracujete v naší farnosti?

Svoji práci pro farnost jsem začala již před 21 roky, kdy mě paní Fialová požádala, jestli bych se ujala zpěvu nejmenších dětí v jejím dětském sboru, aby se ona mohla více věnovat dětem starším 7–15 let, ale i starší mládeži. Za to jsem jí velice vděčná, protože bych se sama k takovému kroku nikdy neodvážila.

2. Všimla jsem si, že s muzikou Vám pomáhal i manžel...

Ano, velice mi pomáhal, náš sboreček celých 19 let každou neděli doprovázel hrou na kytaru.

3. Jak na toto období vzpomínáte?

S malými dětmi jsme prožili spoustu krásných akcí jako karneval, farní den nebo každoroční Vánoční pásma. Tyto akce byly plánovány původně pro sboreček, ale postupem času se staly akcemi pro celou farnost.

4. Hlavní náplní práce ve sborečku bylo jen hledání a nácvič písniček pro malé děti?

Zpěv jsme se snažili propojovat i s povídáním o Bohu a k tomu jsme vybírali i písničky. Díky této dlouhé době jsem si ale ve farnosti získala mnoho dětských spolupracovníků, kteří mi pomáhají dodnes. Z malých dětí zatím vyrostli krásné mladé dívky a mladí muži, kteří

se aktivně zapojují do života farnosti. Také Mariánka Vichrová (rozhovor s ní byl uveřejněn v dubnovém Zpravodaji – pozn. redakce) a Gabča Kubíčková, které dnes vedou sboreček, patřily mezi mé první svěřence.

5. Sboreček nejmenších dětí nyní vede Marjánka s Gabčou. Co je dnes Vaší náplní práce pastorační asistentky v našem kostele?

Jako pastorační asistentka pracuji ve farnosti sv. Augustina od 11. 9. 2006.

Na faru přichází mnoho lidí s různými potřebami, prosbami a předsudky. Je pro mě důležité si získat jejich důvěru hned při příchodu na faru. Mnohdy to není jednoduché. Na faře a v kostele je také mimo jiné nutné udržovat pořádek, což se při tak velké frekvenci různých společenství neděje samo od sebe.

6. Víte o Vás, že ale učíte i náboženství.

Před čtyřmi roky jsem začala učit náboženství pro děti od 1. do 5. třídy, které nechodí na církevní školu, a v návaznosti na to jsem proto absolvovala teologický a katechetický kurz. První dva roky byly moc těžké, protože tyto děti byly z různých městských částí Brna a někdy o Bohu nic nevěděly a měly o všem jen nějaké pohádkové představy. Některé děti měly větší znalosti Bible, což bylo mnohdy těžké skloubit dohromady. Po získání zkušeností jsem si proto děti rozdělila na dvě skupiny 1.–3. třída a 4. a 5. třída, což se mi velmi osvědčilo.

7. Co je pro Vás při této práci důležité?

Velkou pomocí je pro mě zájem a podpora otce Josefa. V neposlední řadě mě pod-

porují i obě paní kostelnice, paní Zdislava Slezáková a Miroslava Špatná, které se za nás modlí.

Možná znáte reklamu z televize na nejmenovanou lékárnu, kde se říká: „Čím vším je dobrý lékárník?“ Na začátku každého týdne se také sama sebe ptám: „Čím vším tento týden budu muset být jako pastorační asistentka?“ a za to se potom také modlím.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám vše dobré. =jš=

Pracovní nástroje, bez kterých se paní Kallabová při práci neobejde

foto: soukromý archiv paní Kallabové

Promodlené umění

Ve středu 17. května se v našem kostele po večerní mši svaté konala kombinace vernisáže a Pop up. Tuto kulturní událost, na kterou přišlo kolem padesátky lidí, měl na svědomí student JAMU, nadějný umělec a náš farník Vojtěch Čižmář.

Na začátku pop up-vernisáže jsme si mohli vyslechnout kytarový hudební doprovod Pavla Louba. Následně pak proběhlo krátké slovo autora, ve kterém svůj umělecký počin vysvětlil.

Vojta si během studia na střední škole totiž prošel duchovním přerodem. Když se po delší době rozhodl jít ke svátosti smíření, jako pokání si tehdy zvolil vytvoření obrázků svatých. Z původního

úmyslu sešlo, Vojta místo toho namaloval tři tahy tuší, jejichž spojením vytvořil motiv Panny Marie a Ježíška. Tento minimalistický kousek následně převedl do formy linorytu a vytvořil ho v několika barevných provedeních. Tuto sérii nazval „fiat“ neboli „ať se mi stane“.

Po skončení si mohli návštěvníci díla mladého umělce rozebrat do svých domovů. Celá výstava měla krásnou atmosféru a my jen můžeme doufat, že si pro nás Vojta brzo nachystá něco dalšího.

Kateřina Zárubová

Umělec Vojtěch Čižmář spolu se svými linoryty.

foto: Petr Záruba

Farní diář

4. 6.	Hod Boží Svatodušní, mše svatá v 7:00, 9:00 a 18:00 hod.
7. 6.	Izrael – beseda s fotografiemi v 18:45 hod.
9. 6.	Noc kostelů
15. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně
17. 6.	Setkání seniorů, začátek ve 14:30 hod. na faře
18. 6.	Farní pouť na Vranov. Mše sv. bude v 11:00 hod., po ní občerstvení a program pro děti na klášterní zahradě. Ukončení v 17:00 hod.
23. 6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
25. 6.	Fotbal Otcové vs Ministranti
29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla

Děje se v diecézi

Nad Petrovem vzlétne 240 balónků

Ve čtvrtek 29. června 2017 v pravé „petrovské“ poledne v 11.00 hodin vzlétne z Petrova k nebi 240 nafukovacích balónků jako symbolické poděkování Bohu. Brněnské biskupství si tak v den slavnosti diecézních patronů sv. Petra a Pavla připomene 240. výročí svého založení (5. prosince 1777).

biskupstvi.cz

Kněžské a jáhenské svěcení

Brněnský biskup Vojtěch Cikrle bude udílet svátost jáhenství a kněžství v sobotu 24. června 2017 v 9:00 hod. v brněnské katedrále.

Kněžské svěcení:

Ing. Ladislav Bublán z farnosti Měřín.

Jáhenské svěcení:

Jaroslav Jurka z farnosti Třebíč–zámek
Tomáš Marada, DiS. z farnosti Hodonín
Vojtěch Zahradka z farnosti Třebíč–město
Bc. Metoděj Ján Lajčák, OPræm.
z farnosti Hanušovce nad Topľou

Ptáte se: Co víme o brněnské diecézi?

Založení Biskupství brněnského je spjata s církevními reformami Marie Terezie a Josefa II., které v sedmdesátých letech 18. století radikálně zasáhly do života církve v celé habsburské monarchii. Na přímý podnět císařovny Marie Terezie a na základě buly papeže Pia VI. bylo roku 1777 povýšeno olomoucké biskupství na arcibiskupství a na jihozápadě Moravy došlo k založení biskupství nového, se sídlem v Brně. Stalo se tak 5. prosince 1777.

Současným diecézním biskupem brněnským, v historickém sledu třináctým v pořadí, je Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle (*1946), kterého jmenoval Svatý otec Jan Pavel II. dne 14. února 1990.

Do začátku třetího tisíciletí vstoupila brněnská diecéze s počtem 452 farností, což bylo nejvíce v české i moravské církevní provincii.

Hlavními patrony brněnské diecéze jsou svatí apoštolové Petr a Pavel (29. června).

O současných 450 farnostech se stará 346 kněží, z toho je 90 řeholních. Působí zde také 43 trvalých jáhnů.

K počtu 608 kostelů, 531 kaplí a 220 kapliček přibýlo po roce 1990 dvanáct novostaveb kostelů a 32 novostaveb kaplí.

Na území brněnské diecéze se nachází 61 poutních míst, z nichž třiatřicet je zasvěceno Panně Marii.

převzato ze stránek biskupstvi.cz

Hospodaření farnosti v roce 2016

Ekonomická rada farnosti (ERF) dne 19. 5. 2017 projednala a odsouhlasila účetní závěrku a výsledek hospodaření farnosti za rok 2016. Většina výnosů farnosti je tvořena příspěvky nás farníků formou kostelních sbírek či darů, proto ERF považuje za samozřejmost seznámit farnost s jejich využitím.

Jak tedy naše farnost loni hospodařila?

Rok 2016 byl prvním rokem, kdy musela farnost účtovat v podvojném účetnictví, což s sebou kromě větší náročnosti přineslo i účtování odpisů dlouhodobého majetku, které jsme dosud neuplatňovali.

Farnost v roce 2016 dosáhla celkových výnosů ve výši 1 898 670,- Kč a nákladů ve výši 2 052 819,- Kč. Záporný výsledek hospodaření -154 149,- Kč byl způsoben zejména uplatněním již zmíněných účetních odpisů.

Jindřich Zuziak

Největší výdaje:

Sbírky vyhlášené biskupem, desátek	448 205,- Kč
Odpisy	360 649,- Kč
Osobní náklady	298 864,- Kč
Spotřeba plynu	233 150,- Kč
Drobný majetek	142 920,- Kč
Ostatní služby	129 166,- Kč
Opravy a údržba	121 599,- Kč
Občerstvení na farní akce	54 440,- Kč
Spotřeba elektřiny	41 176,- Kč
Bohoslužebný materiál	25 677,- Kč
Květiny	24 040,- Kč
Vodné a stočné	23 957,- Kč

Hlavní zdroje výnosů:

Kostelní sbírky	1 462 758,- Kč
Neúčelové dary:	238 760,- Kč
Nájemné	167 163,- Kč
Dotace JMK	20 000,- Kč
Stav bank. účtu:	3 481 048,- Kč
Stav hotovosti:	149 784,- Kč
Dlouhodobý majetek:	28 571 306,- Kč

Noc kostelů v naší farnosti (9. června)

18:00–19:00 Mše svatá (zpívá sbor školních dětí – pod vedením Ludmily Fialové)

19:00–19:30 Zpívej se mnou, aleluja (hudba v podání farního sborečku)

19:30–20:00 Komentovaná prohlídka kostela (vede Alena Štěpánová)

20:00–20:45 Až všichni svatí připochoďují... (pásmo slova a hudby o lidech z masa a kostí, kteří dosáhli svatosti. Účinkuje Chránový sbor od

Sv. Augustina pod vedením Pavla Kyncy a Brno Blues Band Daniela Kikty.)

21:00–22:00 Varhanní hudba (koncert žáků Základní umělecké školy se zaměřením na církevní hudbu, Brno, Smetanova 14)

Doprovodný program:

19:00–22:00 Promítání fotografií

z historie života farnosti

19:00–22:00 Kreativní dílny pro děti